

عنوان مقاله:

آشنایی زدایی از سازه های داستان در شش داستان پست مدرن معاصر فارسی

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 49 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

فاطمه احمدی - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

فاطمه حیدری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

آشنایی زدایی در اصطلاح ادبی غریبه سازی آن بخش از ادبیت متن است که برای مخاطب آشناست. این تکنیک ادبی اولین بار در مکتب شکل گرایان روسی پدید آمد. در داستان نویسی نو، آشنایی زدایی از راه بیان و استفاده متفاوت از عناصر داستان مطرح می شود. داستان های پست مدرن معاصر فارسی به سبب گزینش آشنایی زدایی در عناصر داستانی از قبیل دیدگاه، مضمون، فضا سازی، زمان، فرم، لحن و پایان بندی متفاوت در هاله ای از شگردهای نو قرار می گیرند و خواننده را مجبور می سازند بارها این داستان ها را بخواند تا به کشف مورد نظر نویسنده دست پیدا کند. این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی و به شیوه کتابخانه ای در صدد آن است که ضمن شناخت آشنایی زدایی از سازه های داستان در داستان های پست مدرن به نقد و بررسی شش داستان از «بیژن نجدی»، «هادی خورشاهیان»، «مهدی یزدانی خرم»، «لیلا صادقی» و بررسی عناصر سازنده در آن ها بپردازد.

کلمات کلیدی:

آشنایی زدایی، داستان های پست مدرن معاصر فارسی، فراداستان، فضا سازی، دیدگاه، فرم و پایان بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324499>

